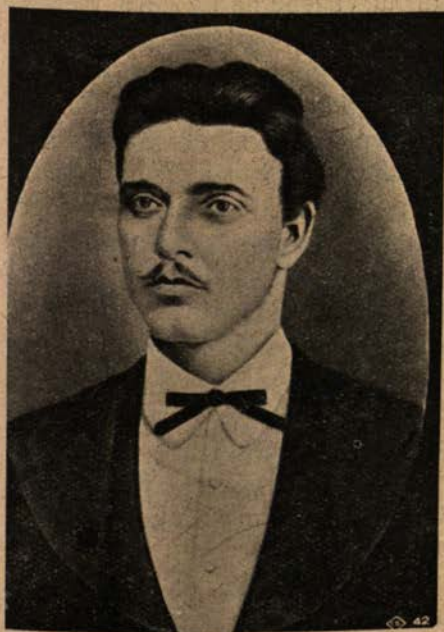

К. П. Домусчиевъ

Василь Левски

Наредъ съ героя на „Вола“, нѣма по-великъ, по-юначенъ и по-смѣлъ борець за българската свобода отъ Василь Левски — Дяконътъ. Седемъ години

Василь Левски — Дяконътъ.

скита се той безъ снъ, безъ покой, безъ свой домъ. Гдето замръкнѣше, не осъмваше — изчезваше като сѣнка, търсенъ отъ турцитѣ подъ шумка. Цѣла България преброди, въ най-затѣнтенитѣ селища проникна. Навсѣкжде говорѣше за бунтъ, за свобода, основаваше комитети и изчезваше. Затова го нарекоха Апостолътъ — проповѣдникътъ, разпространителътъ на идеята да встане робътъ, да се събуди

заспалиятъ въ робски снъ български народъ, да си спомни за своето славно минало, да разтърси юначна снага и свали агарянския яремъ отъ врата си.

Левски умѣеше да говори увлѣкателно, сладкодумно. Голѣмъ пѣснопоець бѣше. Гдето не можеше да